

vilken arbetsgivaren är skyldig att medge behöriga nationella arbetsmiljömyndigheter tillgång till arbetstidsregister för omedelbar avläsning, under förutsättning att denna skyldighet är nödvändig för att myndigheterna ska kunna utföra sitt uppdrag att utöva tillsyn över tillämpningen av lagstiftningen om arbetsvillkor, särskilt vad gäller arbetstiden.

(¹) EUT C 295, 29.9.2012.

**Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 13 juni 2013
— Europeiska kommissionen mot Republiken Italien**

(Mål C-345/12) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2002/91/EG — Byggnaders energiprestanda — Artiklarna 7.1, 7.2, 9, 10 och 15.1 — Oriktigt införlivande — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen — Direktiv 2010/31/EU — Artikel 29)

(2013/C 225/64)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Montaguti och K. Herrmann)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av A. De Stefano, avvocato dello Stato)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta alla nödvändiga åtgärder för att följa artiklarna 7.1, 7.2, 10 och 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda (EGT L 1, 2003, s. 65), jämförda med artikel 29 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, s. 13)

Domslut

1. Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 7.1, 7.2, 10 och 15.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda jämförda med artikel 29 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda genom att inte föreskriva ett krav på energicertifikat vid försäljning eller uthyrning av en byggnad i enlighet med artiklarna 7 och 10 i direktiv 2002/91 och genom att inte underrätta Europeiska kommissionen om införlivandeåtgärder, i enlighet med artikel 9 i samma direktiv.

2. Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 287, 22.9.2012.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 30 maj 2013 (begäran om förhandsavgörande från Conseil Constitutionnel — Frankrike) — Jeremy F mot Premier ministre

(Mål C-168/13 PPU) (¹)

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Artiklarna 27.4 och 28.3 c — Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Specialitetsbestämmelsen — Framställan om utvidgning av europeisk arresteringsorder som motiverat ett överlämnande eller framställan om efterföljande överlämnande till en annan medlemsstat — Avgörande från rättslig myndighet i den verkställande medlemsstaten som ger samtycke — Överklagande med suspensiv verkan — Tillåtet)

(2013/C 225/65)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil Constitutionnel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jeremy F

Motpart: Premier ministre

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Conseil Constitutionnel — Tolkning av artiklarna 27 och 28 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1) — Utvidgning av europeisk arresteringsorder — Möjlighet till överklagande i den överlämnande medlemsstaten av det beslut som fattas av den verkställande rättsliga myndigheten, i förevarande fall förundersökningsavdelningen vid en appellationsdomstol — Frist på 30 dagar

Domslut

Artiklarna 27.4 och 28.3 c i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess ändrade lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för att medlemsstaterna föreskriver en möjlighet att med suspensiv verkan överklaga det beslut som, senast 30 dagar efter det att framställan har mottagits, fattas av den rättsliga myndighet

som ger samtycke antingen till att en person åtalas, döms eller frihetsberövas för att verkställa ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd för ett annat brott, som begicks före det att personen överlämnades med stöd av en europeisk arresteringsorder, än det brott för vilket personen överlämnades eller till att en person ska överlämnas till en annan medlemsstat än den verkställande medlemsstaten, med stöd av en europeisk arresteringsorder som utfärdats för ett brott som begåtts före överlämnandet. Detta gäller dock under förutsättning att det slutgiltiga beslutet fattas inom de tidsfrister som anges i artikel 17 i rambeslutet.

(¹) EUT C 156, 1.6.2013.

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 21 mars 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Cível da Comarca do Porto — Portugal) — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira mot Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Mål C-229/10) (¹)

(Artikel 99 i rättegångsreglerna — Ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiven 72/166/EEG, 84/5/EEG och 90/232/EEG — Rätt till ersättning från den obligatoriska ansvarsförsäkringen för motorfordon — Den försäkrades skadeståndsansvar — Den skadelidandes medverkan till skadan — Begränsning av rätten till skadestånd)

(2013/C 225/66)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Cível da Comarca do Porto

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira

Svarande: Companhia de Seguros Tranquilidade SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal Cível da Comarca do Porto — Tolkning av rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 111), rådets direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon (EGT L 8, 1984, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 90), rådets direktiv 90/232/EEG av den 14 maj 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för

motorfordon (EGT L 129, s. 33; svensk specialutgåva, område 13, volym 19, s. 189) (särskilt artikel 1a i detta direktiv), Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG av den 16 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om ansvarsförsäkring för motorfordon samt om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (fjärde direktivet om motorfordonsförsäkring) (EGT L 181, s. 65) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/14/EG av den 11 maj 2005 om ändring av rådets direktiv 72/166/EEG, 84/5/EEG, 88/357/EEG och 90/232/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG om ansvarsförsäkring för motorfordon (EGT L 149, s. 14) — Nationell bestämmelse enligt vilken ansvar för risk till följd av framförande av motorfordon är utesluten vid olycka för det fall den gångtrafikanter som skadats i olyckan uteslutande bär ansvaret för olyckan och enligt vilken skadestånd till skadelidande i olycka kan uteslutas eller sättas ned på grund av att den skadelidandes vårdslöshet har bidragit till att olyckan inträffade

Avgörande

Rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet, rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon och rådets tredje direktiv 90/232/EEG av den 14 maj 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att tillämpa nationella bestämmelser om civilrättsligt ansvar som gör det möjligt att utesluta eller begränsa rätten för den som har lidit skada till följd av en olycka att begära ersättning enligt ansvarsförsäkringen för det motorfordon som är inblandat i olyckan, efter en bedömning i det enskilda fallet av huruvida den skadelidande helt eller delvis har orsakat sin egen skada.

(¹) EUT C 195, 17.7.2010.

Domstolens beslut av den 16 maj 2013 — Caixa Geral de Depósitos, SA mot Europeiska kommissionen, Republiken Portugal

(Mål C-242/11 P) (¹)

(Överklagande — Artiklarna 149 och 181 i domstolens rättegångsregler — Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) — Globalt stöd för lokala investeringar i Portugal — Nedsättning av finansiellt stöd — Anledning saknas att döma i saken — Uppenbart att talan ska avvisas)

(2013/C 225/67)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Caixa Geral de Depósitos, SA (ombud: N. Ruiz, advogado)